



Gréckokatolícka Cirkev
farnosť Kuzmice

Nová Farnosť

**18. nedeľa
po ZSD**

9. október 2022

2022 — 41

Ja som vzkriesenie a život.

Známeho francúzskeho spisovateľa François Mauriac, ktorý získal Nobelovu cenu za literatúru. sa kedysi istý novinár ironicky spýtal: – Pán Mauriac, ako môžete veriť v život po smrti? Ako si to predstavujete? Ako podľa vás vyzerá Boh? Laureát odpovedal: Ja si vôbec nič nepredstavujem. Ponachávam túto vec na Pána Boha a nemiešam sa do toho, aké prekvapenie pripravil pre svojich vyvolených.

v dnešnom Evanjeliu určite všetci smútili s biednou matkou, aj Kristus. Evanjelium hovorí, že „keď ju Pán uvidel, bolo mu jej ľúto a povedal jej: «Neplač!» Potom pristúpil a dotkol sa mára. Nosiči zastali a on povedal: «Mládenec, hovorím ti, vstaň!» Mŕtvy sa posadil a začal hovoriť. A Ježiš ho vrátil jeho matke“.

Často v hodinách tragédií, ktoré nešetria naše životy, v hodinách trpkosti a bolesti našich srdiec, vtedy keď nám je ťažko a trpíme, môže sa v nás rodiť pochybnosť, či Ježiš chápe našu bolesť a naše slzy...

Samozrejme, že Kristus nás chápe. Podobal sa nám vo všetkom okrem hriechu. Preto, keď sa modlíme ku Kristovi, môžeme si byť istí, že On nás chápe.

Verše dnešného Evanjelia sú pre nás dôležité aj z toho dôvodu, že Ježiš nielen ukazuje súcit plačúcej matke nad smrťou syna, ale kriesi ho k životu. Týmto spôsobom dokazuje, že je Pánom života i smrti, je Božím Synom.

Bohatstvo dnešného Evanjelia sa nekončí na tomto mieste. Kristus, ktorý je ...



Meniny:

Nedeľa

Dionýz

Pondelok

Slavomíra

Utorok

Valentína

Streda

Maximilián

Štvrtok

Koloman

Piatok

Boris

Sobota

Terézia

Konaj sústredene a pokojne

Syn môj! Svoje starosti zver vždy na mňa. Tvoju vec, keď príde čas, usporiadam k tvojmu dobru.

Vyčkaj, kým zasiahnem, a uvidíš, že požehnanie príde.

Pane, veľmi rád ti zverujem všetky svoje starosti a veci, lebo moje uvažovanie mi aj tak málo osoží.

Kiežby som sa príliš netrápil starosťou o budúcnosť, ale kiežby som sa radšej hneď odovzdával tvojej vôli!

Človek sa často až príliš zaoberá vecou, po ktorej túži; ale keď ju dosiahne, začne zmýšľať inak. Naše náklonnosti k tej istej veci nie sú trvalé, ale skôr ho ženú od jedného predmetu k druhému.

Preto nie je maličkosť zaprieť sa i vo veciach celkom malých.

Pravý pokrok človeka je v sebazaprení. Kto sa vie zaprieť, je celkom slobodný a bezpečný.

Ale odveký nepriateľ, ktorý sa protiví všetkému dobrému, neprestáva pokúšať, ale vo dne v noci chystá veľké nástrahy, či by azda neopatrného nemohol strhnúť do svojich osídel.

Kto je dobrý, ten má
robiť ešte raz toľko
dobré. A kto je zlý,
ten má robiť dobrého
dvakrát toľko, lebo je
chorý.

(sv. Pimen Veľký, + 440)

**Gréckokatolícka Cirkev
farnosť Kuzmice
www.uspenie.sk**

č. účtu: SK6102000000001363905858

Mobil: 0911 711 243

e-mail: stefan@kerul-kmec.sk

Farské oznamy

- Pozrite si aj informácie o synodálnom procese v našej eparchii
- Objednávanie časopisov Slovo/27€/ a misionár/21€/ do 29. 10.
- Zapisovanie panychíd v zakrestii



PAY by square



Nech Vás Boh žehná!

Z knihy: „Ako sa v nás začína kresťanský život?“

Dôvody straty krstnej milosti

Štvrtú kapitolu svätý Teofan Zatvornik venuje uchovaniu krstnej milosti. Hneď na začiatku však konštatuje, že je len veľmi málo tých, ktorí si ju uchovajú. Viní za to predovšetkým zanedbanie správnej výchovy. Svoje tvrdenie dokladá predstavením piatich hlavných príčin, ktoré vedú k strate krstnej milosti.

Prvou je opustenie Cirkvi a tým aj prostriedkov na prijímanie milosti. To spôsobuje vysychanie výhonku kresťanského života, ktorý vädne ako kvet, keď je položený na horúce miesto.

Druhou je zanedbanie pozornosti, ktorá sa má venovať telesnej prirodzenosti. Myšlienka, že telo sa môže vyvíjať samostatne a bez akéhokoľvek vplyvu na dušu spôsobuje postupné zakoreňovanie telesných vášní, ktoré sa zmocňujú vlády nad dušou.

Treťou je neusmernenie duševných hnutí k správne mu a pevnému cieľu. Tým sa dáva voľný priestor pre zvedavosť, svojvoľnosť a hladu po všetkých druhoch pôžitkov.

Štvrtou príčinou je nedbanlivosť o ducha. Modlitba, Božia bázeň a svedomie sa len zriedka berie do úvahy, a tak vnútorný život je ponechaný bez formácie. V čase

vzdelávania sa je odsunutý nabok ako druhoradá vec a táto najdôležitejšia vec je tak zakrytá množstvom iných.

A ako piatu príčinu uvádza, že dieťa vstupuje do veku dospievania bez dobrých princípov a bez odhodlania žiť kresťanským životom. Toto ho vydáva napospas divokému vyčíňaniu prebudených vášní, čo je nielenže v nepriateľstve so životom v milosti, ale tento život úplne zabíja.

Svätý Teofan Zatvornik pokračuje slovami: „Každá z týchto príčin, dokonca hoci len jedna z nich, je dostatočná pre uhastenie života milosti v mladom človeku. Ale zvyčajne sa stáva, že všetky pôsobia spoločne, jedna privoláva druhú a spolu sa stavajú voči duchovnému životu takým spôsobom, že nie je ani možné všimnúť si jeho náznak; a tak je ako človek, ktorý vôbec nemá ducha a akoby ani nebol stvorený pre spoločenstvo s Bohom a ani neprijal milosť, ktorá dáva život.“

Po zamyslení sa nad príčinami straty krstnej milosti určite nebudeme zazlievať svätému Teofanovi Zatvornikovi, že za tento stav duše mladého človeka viní predovšetkým nesprávnu a nedostatočnú výchovu.
